STOCKHOLMS SIMSÄLLSKAPS

FEMTIOÅRSFEST

1877.

JEMTE NÅGRA UPPLYSNINGAR OM NÄMDESÄLLSKAP SAMT SIMSKOLORNA UTI HUFVUDSTADEN OCH DESS GRANNSKAP,

SAMLADE OCH UTGIFNE AF

O. E. BORG.

*

Säljes till förman för Sällskapets Kassa,

*

Pris 75 öre.

Förord till den elektroniska utgåvan

Under arbete...

PROFESSORN, EN AF DE ADERTON I SVENSKA AKADEMIEN, PROSTEN OCH KOMMENDÖREN AF K. N. O., THEOL. OCH PHILOSOPH. DOKTORN.

HR ANDERS FRYXELL,

SIMKONSTENS ÄDLE VÄN OCH DE UNGDOMLIGA IDROTTERNAS NITISKE BEFORDRARE,

TILLEGNAS VÖRDNADSFULLT DENNA MINNESSKRIFT SÅSOM EN ENKEL TACKSAMHETSGÅRD AT EN ÄLSKAD LÄRARE

AF

OSSIAN EDMUND BORG.Stockholms Simsällskap, som ville högtidlighålla minnet af sin femtioåriga tillvaro, hade af denna anledning genom sin Styrelse inbjudit, utom de nedannämde Jubelmagistrarne, en mängd af simkonstens gynnare och vänner, deribland H. M. Konungen och de medlemmar af det Kongl. huset, som för närvarande vistades i staden, amerikanska, belgiska, italienska och tyska Ministrarne, ryska generalkonsuln Mollerius, statsråden Weidenhjelm, Carlson och Forssell, öfverståthållaren baron af Ugglas, kommendanten grefve Taube, öfverste Nyblæus, Professoren Ling, majoren Adlersparre, öfverste Raab, kapten v. Francken, löjtn. Balck och Haasum, förste stadsläkaren d:r Grähs, ordf. i läkaresällskapet d:r Groth, prof. Sätherberg, prof. d:r G. Zander, prof. Svanberg och simläraren Eckman från Upsala, d:r Ch. Dickson från Göteborg, några af elementarläroverkens rektorer, tidningsredaktörer m. fl. De till festen inbjudne samlades den 13 Augusti 1877 kl.

5 e. m. i Bad- och Siminrättningen vid Riddarholmen. Simskolan var för tillfället på ett synnerligen smakfullt sätt dekorerad af tapetseraren hr C. A. Ullstedt och målaren E. Bormann. Uti fonden midt för ingången var en pelare-kollonad uppstäld. I midten höjde sig en öfverbyggnad, hvilken var med flaggor rikt prydd. Hela dekorationen var uppförd i grekisk stiluti sandstensfärg med ornamenter, lister och kapitäl i guld målade. Under ett tält bakom denna hade damerna sina platser, framom densamma var brokanten beklädd med vass. På långsidan midt för trampolinen var det svenska riksvapnet uppsatt, omgifvet af skandinaviska flaggor. På denna och motsatta sidan voro sköldar anbragta med namnen a aflidne simpromotorer: J. Svanberg, J. Hedrén, J. O. Wallin, A. Z. Pettersson, C. L. Dævel, C. G. Grahl, L. J. Hjerta, Aug. Sohlman, A. Fröst, simlärarne C. U. Almberg, F. A. Gjörcke, C. Sandström och Söderholtz samt grundläggarne af simskolan C. D. Lind och Carl Norstedt. Mellan ofvannämda sköldar voro de svenska landskapsvapnen anbragta, Kring simskolans alla sidor voro löfguirlander uppsatta liksom å trampolinen, hvilken äfven var smyckad med flaggor, som i rik mängd voro placerade på äfven andra delar af simskolan. Midt för trampolinen voro stolar anordnade för inbjudne Honoratiores och Styrelsen. Sedan Promotor prof. Cederschiöld intagit sin plats mellan de båda Jubelmagistrarne tog festligheten sin början enligt följande

Program

för Simsällskapets femtioårs-fest i Stockholms Bad- och Siminrättning vid Riddarholmen den 13 Aug., kl. 5 e. m.

1. Festmarsch. 2. Sång. Ord af Fr. Hodell, musik af B. Fexer. 3. Promotors tal. 4. Promotion af jubelmagistrarne:

Herr Majoren och Ridd. C. O. af Funck, Herr Expeditionssekreteraren och Ridd. Wilh. v. Prinzencreutz, ochHerr Kontraktsprosten C. Gr. Årre. 5. Sång till jubelmagistrarne, Ord af Fr. Hodell.

*

6. Uppvisning med årets elever i lilla bassinen. 7. Afklädning, hvarefter de afklädda komma att

ligga qvar i vattnet under de följande numren för att ådagalägga det denna rörelse, rätt utförd, ej i synnerligt hög grad medtager simmarens krafter.

8. Uppvisning med eleverna i stora bassinen. 9. Dykning: a) på längd,

b) efter föremål.

10. Flytning, hvarunder utföres »Simmarens visa»,

Ord af Fr. Hodell.

11. Sluthoppning.

*

Efter festmarschen från tornets mellersta plat-form, eller s. k. kandidaten, utförd af en afdelning af Svea lifgardes musikkår, uppstämdes af en fyradubbel qvartett, anförd af direktör B Fexer, nedanstående sång, hvartill hr Fexer komponerat en synnerligt anslående och stämningsfull musik,

Du dansande våg, så böjlig och vig, du lifvar vår håg att skalkas med dig!

Din skummande ring gör svalkande gagn, när gnistor strös kring från solgudens vagn.Din öppnade famn för simmaren van är säker en hamn mot lurande Ran.

Din smidiga rygg, om faran är när, förtrolig och trygg till stranden oss bär.

Din lustiga lek uppfriskar vårt blod, ger kraft åt en vek och räddhågan mod.

Din brusande gång är ljuf harmoni, som talar i sång till vår fantasi.

Ditt mål för din färd, ditt djup och din prakt allt, allt är en verld med tjusande makt.

Ja, dansande våg, så böjlig och vig, du lifvar vår håg att skalkas med dig!

Derefter höll Promotor professoren Cederschiöld efterföljande tal:

»Det har så ofta blifvit ordadt både i tal och skrift om simkonstens stora vigt och betydelse ifråga om ungdomens fysiska utveckling, att föga lärer kunna tilläggas, som inte redan trängt in i allmänna medvetandet, hvarigenom också hela denna fråga nu framstår såsom en orubblig sanning, som ej mera kan förnekas. Redan den svenske gymnastikens fader, vår odödlige Ling, gaf simning företräde för den kroppsrörelse, som kan åstadkommas inom gymnastiksalarne, och hvem är det väl, som nu inte vet, att det icke finnes några rörelser, dervid kroppens alla muskler mera harmoniskt deltaga än vid simning, hvartill kommer det stärkande och uppfriskande inflytandet af det kalla vattnet. Men ehuru man sålunda sannolikt skulle förvånas, om någon nu skulle uppstå och söka bestrida denna simkonstens stora nytta, så är det dock icke så långt tillbaka i tiden, då meningarne härom voro ganska delade, och hvad särskildt angår qvinnans deltagande i simöfningar, så behöfver man endast låta tanken gå tillbaka ett par decennier, för att erinra sig de varnande rösterna mot denna, den nya tidens missrigtning, som förmenades lägga sitt orena stoft på den sanna qvinlighetens skära vingar. Då väl ingen lärer vilja bestrida att Stockholms simsällskap, eller om man hellre vill, Stockholms simskolor, hafva i väsentlig mån framkallat denna märkliga omkastning i allmänna meningen, angående simkonstens stora betydelse för det uppväxande slägtets fysiska uppfostran, så torde denna förutsättning få gälla som tillräcklig förklaring, hvarföre Stockholms simsällskap i dag har samlats, för att med en enkel fest fira sitt, om jag så får uttrycka mig, guldbröllop med denna simskola. Ty lika visst som denna skola var grunden och vilkoret för Stockholms Simsällskapsförsta uppträdande, lika säkert är det, att simskolan i icke ringa mån har de årliga uppvisningarne och simpromotionerna, som genom Stockholms simsällskap här blifvit anordnade, att tacka för det stora förtroende den tillvunnit sig från allmänhetens sida.

Nå väl! Hvem önskar inte, efter en långt tillryggalagd lefnad, blicka tillbaka, pröfvande hvarje handling, hvarje tanke, hvarje sträfvan, glad öfver det goda man kunnat verka, men villigt erkännande begångna fel, eller hvad man underlåtit? Så vill Stockholms simsällskap äfven i dag göra, efter ett halft sekels tillvaro, och fråga sig: hafva de ungdomsglada förhoppningar, som vid detta sällskaps första bildande för 50 år sedan uppspirade, blifvit förverkligade? eller hafva de ramlat, lika med de flesta andra ungdomens illusioner? — För att opartiskt kunna besvara dessa frågor torde det vara lämpligt att först påminna sig, huru förhållandena voro i Stockholm med afseende på tillfällen till uppfriskande sjöbad och inhemtande af simkunnighet. Då badning i öppna sjön vid Stockholms stränder, likasom nu, var strängeligen förbjuden, så återstod för dem, hvilka hade behof af dessa slags bad, att vandra långa vägar till grunda ställen, eller s. k. badställen utom staden, hvaribland må nämnas: Laboratorium vid Djurgårdsbrunnsviken, Tegeludden, Kräftriket, Hufvudstad, Ekelund, Carlberg, hvartill dock fordrades skriftlig tillåtelse af guvernörsembetet, m. fl. ställen. Alldenstund simkonsten var föga utvecklad, begagnades dessa ställen för det mesta under s. k. lögning, eller såsom bad i grundt vatten. Vanligtvis lärde man sig simma på det sättet, att man vandrade ut i vattnet, så att det räckte upppå bröstet, hvarefter man, vänd åt land, försökte taga sådana simtag, som man såg andra göra, Med ihärdighet och en viss tilltags enhet lyckades det slutligen så väl, att man vågade försöka sin lycka på djupare vatten. Att olyckshändelser icke så sällan inträffade, isynnerhet på bråddjupa ställen, ligger i sakens natur. Men det är att märka, att äfven dessa ganska svårtillgängliga tillfällen till sjöbad endast voro förbehållna männen, ty qvinnor kunde deraf högst sällan begagna sig. Detta utmärkta medel för helsans bevarande, hvilket nu mera anses såsom oumbärligt, var således beröfvadt den del af menniskoslägtet, som kanske deraf har det största behof. — Så fortgick det ända till år 1827, då den första simskolan i Stockholm anlades, nemligen den s. k. Lindska simskolan, hvilken efter fullständig ombyggnad sedan alltjemt fortfarit och hvilkens jubileum vi i dag fira. Då man besinnar, med hvilket nit och lefvande intresse simkonsten i början af detta århundrade blef omfattad i Upsala, och att redan år 1813, genom simgördelns uppfinnande af hr C. Gr. Grahl, simkonsten kunde på ett mera rationelt sätt inhemtas, så må det vara förlåtligt, om man förvånas öfver en sådan liknöjdhet för denna vigtiga angelägenhet, som gaf sig tillkänna här i hufvudstaden, att det behöfdes 14 år innan Stockholm tillegnade sig denna nya undervisningsmetod och grep sig an att deraf göra ett mera allmänt bruk. Visserligen började en af simkonstens mest nitiske förkämpar, den nu mera utmärkte professorn och kommendören hr *Anders Fryxell*, redan år 1820 meddela undervisning i

simkonsten här i Stockholm, men det skedde i så inskränkt skala, attdet icke beaktades. Han var då lärare vid Varfsskolan å Djurgården och hade privatister af många barn, hvilkas föräldrar tillbringade sommaren på Djurgården. Dessa barn tog han med sig, efter slutad skolläsning, om jag rätt minnes, till Beckholmen, der han, med begagnande af simgördel, lärde dem att simma, och under återvägen lät dem utföra hurtiga lekar med hoppning öfver hinder, kapplöpning o. s. v. Minnet af dessa små episoder ur det glada barndomslifvet står ännu lefvande för mitt sinne och har der outplånligt intryckt bilden af den älskade läraren. Sedan hr Fryxell blifvit kollega i Maria Elementarskola, fortsatte han ännu några år att på enahanda sätt undervisa äfven denna skolas ungdom, men man måste dock antaga, såsom förut är sagdt, att den egentliga undervisningen i simkonsten i Stockholm började med de simskolor, hvilka inrättades åren 1827—28 af Fabrikören C. D. Lind och Grosshandlaren O. Åbom.

Låtom oss, efter denna korta återblick, se till huru det sedan blef och huru det nu är ställdt med afseende på simkonsten, denna nu mera allmänt erkända vigtiga gren af ungdomens fysiska uppfostran.

Knappt hade dessa skolor öppnat sina portar och genom skicklige och utmärkte lärare börjat sin nyttiga verksamhet, förr än de fyldes, ja, öfverfyldes af gamle och unge, hvilka här ändtligen fingo tillfredsställdt ett allt för länge kändt behof. Liksom genom ett trollslag väcktes medvetandet om dessa nya inrättningars stora betydelse, med afseende på sundheten, och det gick nu, såsom ofta sker, att man snart frågade sig, huru det kunnat gifvas en tid, då dessa tillfällen till stärkande bad ej funnos.Och när det visade sig, att nitet hos lärarne och ifvern hos lärjungarne voro så stora, att redan första året en simpromotion kunde anställas, hvarvid Professor *Anders Fryxell* fick öfverlemna eklöfskransen åt 10 samt pillöfskransen åt 6 ynglingar, hvilken högtidlighet åskådades af en otalig, jublande menniskoskara, så spred sig hågen för dessa nyttiga kroppsöfningar med otrolig hastighet och bemägtigade sig snart sagdt alla klasser och alla åldrar. Ännu skulle det dock dröja länge, innan steget blef fullt uttaget, ty det fordrades mer än 20 år, innan det sunda förnuftet kunde så mycket besegra de ömkligaste fördomar, att det slutligen lyckades få i stånd en tidsenlig sim- och badinrättning äfven för fruntimmer. Det må ursäktas mig, om jag icke uppehåller mig vid denna, i mer än ett afseende bedröfliga historia, vittnande antingen om en oförklarlig likgiltighet hos Stockholms kommun för en angelägenhet af så stor betydelse för den qvinliga ungdomens fysiska utveckling, eller om en särdeles oförmåga att väcka det slumrande intresset och att göra sin röst gällande hos dem, hvilka inbillade sig, att saken endast behöfde nämnas, för att den med värme skulle omfattas. Deremot begagnar jag med glädje detta tillfälle, att erinra om en man, som med skäl kan anses såsom den förste, hvilken började det mödosamma arbete att nedbryta de af fördomar uppresta skrankorna för qvinnans deltagande uti en för helsan så nyttig kroppsöfning som simning, nemligen den i ordets vackraste bemärkelse varme menniskovännen Ossian Borg. Ty år 1844 åvägabragte han en simskola vid döfstuminstitutet å Manilla för döfstumma unga qvinnor och visade således praktiskt,att den af prosten Grahl m. fl. väckta idéen var utförbar. Honom böra vi derföre i främsta rummet tillerkänna äran af att Stockholm nu eger en välordnad simskola för fruntimmer. Ära? — Åh nej! ära förvärfvas väl sällan genom dylika tysta, menniskovänliga arbeten; men tacksamhet! — tacksamhet är det väl värdt; och ett hjertligt »*tack!*» vill jag från Stockholms simsällskap bringa honom, öfvertygad, att med oss förena sig alla, hvilka nu inse och erfara det välgörande inflytandet af simkonstens utsträckning äfven till qvinnor. Och om man frågar: hvad har väl blifvit följden af dessa Stockholms Simsällskaps och simskolornas gemensamma rastlösa arbeten, så kan jag svara: simkonstens utsträckning till snart sagdt hela det uppväxande slägtet ända in i stadens folkskolor, hvilkas barn, till ett antal af omkring 3000 årligen, få inhemta denna nyttiga konst; stärkta kroppskrafter, lifvadt mod och ökad hurtighet hos hela denna ungdomsskara; förminskad sjuklighet och räddade menniskolif. För öfrigt behöfver man ju endast följa Saltsjöns eller Mälarens leende stränder, för att i hvarje vik, vid hvarje af dessa otaliga tjusande villor upptäcka ett litet nätt och prydligt badhus, vittnande om det öfverallt rådande behofvet af kalla sjöbad.

Men denna tafla, så ljus och tilltalande, har äfven några mörka skuggor, som jag inte anser mig, böra fördölja. Sålunda visade det sig snart, att den väckta hågen för simöfningar ofta stegrades till öfverdrift, hvilket beklagliga förhållande till viss grad ännu eger rum, så att simskolornas alumner stundom tillbringa allt för lång tid inom dessa inrättningarför att förnyade gånger störta i vattnet, hvarigenom nyttan af de kalla baden lätteligen, kan

motverkas genom en ganska betänklig öfverretning. Detta torde i synnerhet vara att frukta i simskolan för fruntimmer, dels i anseende till de unga flickornas mindre motståndskraft för skadliga yttre inflytanden under deras hastigare kroppsutveckling, och dels till följd deraf, att det i denna skola anses oundvikligt att under baden begagna nästan fullständig beklädnad, hvarigenom nyttan af det kalla vattnets friktion under simning i icke ringa mån inskränkes. Äfven de årliga simpromotionerna hafva något bidragit till det öfverklagade missbruket af kalla bad, emedan de gemenligen unga aspiranterna till eklöfskransen ofta måste anstränga sig öfver höfvan, för att på den korta tiden af en sommar hinna genomgå alla de föreskrifna profven. Af dessa anledningar hafva stundom lättare eller svårare sjukdomsfall inträffat, hvilken sanning jag önskar rätt lefvande kunna framhålla, med uppmaning till föräldrar och målsmän, att genom allvarliga föreställningar söka inverka på de unga, till förekommande af dessa olägenheter. Stockholms simsällskap, som länge insett allt detta, har också i sin mån vidtagit åtgärder deremot. Sålunda hafva redan i många år tryckta regler för badning blifvit uppsatta i simrättningen för fruntimmer; simskolornas lärare och lärarinnor hafva blifvit uppmanade att, så vidt det är möjligt, öfvervaka badningarne i detta hänseende; promotioner och de årliga uppvisningarne få inte ega rum senare än d. 15 Augusti, och slutligen har det blifvit stadgadt, att simpromotioner endast få anställashvart annat år, på det att simprofven må kunna fördelas på två år.

Glädjande är det i sanning, att sålunda följa simkonstens utbredning under de förflutna femtio åren, och fulla skäl torde vi derföre hafva, att med denna vår enkla fest gemensamt fröjda oss öfver de så lyckligt uppfyllda förhoppningarne. Ty en bland menniskovännens varmaste önskningar är väl den, att se det unga slägtet tillväxa i helsa och kraft, att bevittna ungdomens lefnadsfriska mod och glada förhoppningar, samt att erfara de välsignelserika följderna af en uppfostran, som lika afser själens och kroppens harmoniska utveckling. Om simkonsten, i likhet med gymnastiken, blir obligatorisk i våra skolor, och om de fosterländske, unge män, hvilka på ett sådant utmärkt sätt förstått att väcka hågen för ordnade kroppsrörelser, icke förtröttas utan fullfölja sin ädla kallelse, så att gymnastikföreningar, efter mönstret af dem vi nu ega, må uppstå öfver hela landet; så tviflar jag icke, att dessa önskningar i en ej aflägsen framtid skola uppfyllas.

Måtte dessa leende framtidsbilder aldrig förblekna! Må kommande slägten med hugstore män och värdiga qvinnor förstumma det tanklösa talet om svenska folkets sjunkande fysiska kraft! Och må fosterlandet aldrig sakna idoge arbetare under fredens värf och, om ofred kommer, starka armar och modiga bröst till dess försvar!!»

Efter talets slut vände sig Promotor till de tvänne närvarande jubelmagistrarne, Expeditionssekreteraren m. m. W. v. Printzencreutz ochKontraktsprosten m. m. C. S. Årre (den tredje, Majoren m. m. C. O. Funck var frånvarande), med följande ord:

»Den tillfredsställelse Stockholms simsällskap erfar vid tanken på sin 50:åriga tillvaro, får sin fulla betydelse genom det tillfälle, som i dag erbjuder sig, att för första gången få till egna ledamöter öfverlemna dess högsta hederstecken, nämligen till Expeditionssekreteraren och Riddaren v. Printzencreutz, Kontraktsprosten och Ordensledamoten Årre och Majoren och Riddaren af Funck, till hvilka Herrar jag således å Stockholms Simsällskaps vägnar har äran öfverlemna Jubelkransen.» — Sedan jubelmagistrarne blifvit bekransade, yttrade Promotor: »Mina Herrar! Med detta vedermäle af aktning har Stockholms simsällskap icke för afsigt att utmärka en lång och hedrande lefnad, utan endast att till Eder frambära en enkel gärd af tacksamhet för att J, ännu med grånad hjessa, omfatten med värma den konst, som är föremålet för sällskapets sträfvan och som en gång utgjorde Eder ungdomsglädje.» Derefter afsjöngs på melodien »Mandom, mod och morske män» följande sång till jubelmagistrarne.

Så i allvar, som i glam, tiden går sin bana fram; ingen hejda kan dess lopp, rikt på minnen, rikt på hopp. :||: Skönt är då kraftfull stå än i lifvets höst och få skåda på den tid som flytt; bilder lefvande på nytt. :||:Så i dag ur bölja klar hörs en hviskning underbar, dyka ljufva minnen opp från det halfva seklets lopp. :||: Våg, i dans! solens glans binder gyllne bröllopskrans; brudgum gifves styrkans skrud, då han trogen blef sin brud. :||:

Styrkan är vår hyllning värd: tagen, sanne män, vår gärd! Slägtets sommar, slägtets vår följa gladt i era spår. :||:

Mälarvåg på ditt tåg, sjung för hög, såväl som låg: »*mandom, mod och morske män fins i gamla Sverge än!*» :||:

Härefter skedde under konsert af musikkåren uppvisning med årets simelever till ett antal af cirka 30 i lilla bassinen och med ungefär 50 simelever jemte åtskilliga f. d. elever, som tagit magister- och kandidatprof i stora bassinen, der enligt programet afklädning, dykning och flytning på ett utmärkt sätt utfördes, hvartill kommo trampolinsprång och volter än fram- och än baklänges från s. k. magistern, ja till och med från tornets tak sågos hopp och saltomortaler, som vittnade om sällsynt djerfhet och säkerhet. Alla dessa förvånande evolutioner utmärkte sig genom lika mycken vighet och styrka som genom elegans och behag i utföran-det, och blefvo alla de vid denna festlighet utförda prestationer helsade med talrika och. uthållande bifallsyttringar. Icke minst bidrogo härtill de anslående episoderna, då 3 personer (hrr H. Schneidler, A. Broman och C. J. Setterlund), fullt klädda, i en liten båt begåfvo sig ut i stora basinen, der båten vältrade, men dess passagerare inom kort hade afklädt sig hela sin drägt, endast bibehållande sina simbyxor. Ännu mera öfverraskande var scenen, då Necken (hr H. Schneidler) uppdök från djupet, hvilande på en liten grönskande ö och kring honom slöt sig en krans af simmare, föreställande Ægirs döttrar och hvilka utförde en mängd utomordentligt vackra flytningar. Under denna lyckade föreställning utfördes af sångkören *Simmarens visa* på melodien: »Djupt i hafvet på demantehällen»,

Djerf och modig, i sin lätta gördel, simmarn gungar der böljor gå, vet att vattnet skänker mången fördel, som »det torra» ej bjuder på. Inga moln af dam och ingen mödans svett. inga törnen än på hafvets stig han sett; helsans perlor blott stänka kring: ej bättre skatt kan fås på jordens ring!

Och hur lustigt att i Neptuns rike tumla om mot dess spegelvägg! När han ser en vighet utan like, kungen ler i sitt gröna skägg; kanske att han äfven med sin treudd gör vördnadsfullt och af förtjusning stor honnör: nordens son aldrig var en slaf, han råder öfver både land och haf.Trolska toner väl från djupet brusa, vemodsrika att lyssna på, och med svällande behag der tjusa Ägirs döttrar i mantlar blå; men den djerfve simmarn frestas ej så lätt, ty på stranden står en tärna ung och nätt, som för trohet och mandom all med friska eklöf honom sira skall.

Under afsjungandet af sista versen sjönk Necken med sin ö ned i djupet och syntes icke mera.

Festligheten afslutades med några praktfulla hopp, deruti bland andra hrr Arv. Lönngren, C. A. Ullstedt, J. E. Johansson, Aug. Tydén och Ernst Stawenow synnerligast utmärkte sig, hvilket äfven var fallet med de af hrr Schneidler, Setterlund, Leipziger, Hallberg och Holländer m. fl. verkstälda flytningar samt de af hr Sundberg och gossarne Wahlenberg utförda dykningar på längd. Hela denna högtidliga uppvisning af i högsta måtto anslående idrotter ofvan och i det våta elementet tillskyndade icke allenast de deruti deltagande personerna, utan äfven, i ännu högre grad, anordnaren af desamma hr O. Köhler och hans biträden hrr C. J. Setterlund och J. A. Österberg den största heder genom det rikliga bifall, som från de talrika åskådarne gaf sig till känna.

På aftonen samlades sedan sällskapets styrelse och medlemmar, jemte de tvänne jubelmagistrarne samt sångarne, till en enkel högtidlighet på Hasselbacken, der festsalens fond var utmärkt smakfullt dekorerad med grönt och fanor, i hvars midt en med svenska färgerna målad sköld var anbragt medinskrift: »Stockholms Simsällskap 1827—1877»; deromkring voro trenne mindre sköldar uppsatta med namnen: C. O. af Funck, W. v. Printzencreutz och C. G. Årre. Före supén föreslog prof. Cederschiöld en skål för den ene af jubelmagistrarne Expeditionssekreteraren v. Printzencreutz i följande ordalag:

»Då J, Hr Expeditionssekreterare, icke ären i tillfälle att qvarstadna med oss, anhåller jag att i en enkel afskedsskål få förena *ett hjertligt tack* för att J hörsammat vår kallelse att emottaga jubelkransen, hvarigenom vår fest fått sin rätta betydelse. Det är så mycket mer glädjande att se Eder här ibland oss, som vi skåda Eder, visserligen med grånad hjessa, men i Eder fulla mannakraft och med ungdomsfriskt sinne, hvartill måhända i någon mån bidragit Eder ungdomshåg för manliga idrotter, hvarom denna dagen bör för Eder vara en angenäm påminnelse. Stockholms simsällskap, med hvars första stiftelse Edert namn är oskiljaktigt förenadt, anhåller genom mig, att med denna skål få för Eder uttrycka sin högaktning och sin lifliga önskan, att J ännu i många år må med oförminskadt intresse följa ungdomens utveckling till helsa och kraft och hafva glädjen erfara den välgörande verkan hos denna ungdom af simkonstens allt större utbredning! En skål af tacksamhet och vördnad

för vår hedersgäst, Jubelmagistern, Expeditionssekreteraren och Riddaren Hr Wilhelm von Printzencreutz.»

För denna med lifliga hurrarop beledsagade skål frambar Hr Printzencreutz sin hjertliga tacksägelse under beklagande att han i anledning af sjukdomsfall inom, familjen icke kunde få nöjet qvarstadna vid den för honom så kära aftonfesten, men anhöll attinnan han derifrån skiljdes få inför vännerna nedlägga en enkel gärd af erkänsla och tillgifvenhet genom följande lilla qväde:

Se'n jag för 50 år tillbaka från trampolin rätt ledigt sprang jag *hoppa* glömt och får försaka *all* täfling *nu* i »sim-talang!»

Emellertid det Gubben gläder att honom egnats nu en gärd af hyllning för den fordna heder han re'n år 27 fanns värd!

Beklagligtvis ibland de många, som kransen nämnde år man gaf, *sju* sim-magistrar äro gångna till *allas* sista mål — en graf!

Af dessa *sju* (bland dem en broder som af mig lika älskad var som af*nu* nittiårig moder) jag kära minnen än' har qvar!

Den *yngre* simmagisters-skara som *efter* mig har kransen fått jag önskar *mera talrik* vara då *deras* 50 år förgått,

än *denna* gång då endast *trenne* upplefva fått en *sådan* dag, att jubelkrans på deras änne har blifvit satt i festligt lag!

Då att i festen få deltaga till *slutet* mig ej unnadt blef. jag att förfallet mitt beklaga förtroligt dessa rader skref!

Efter supén föreslog professor Cederschiöld skålen för jubelmagistern, Kontraktsprosten Årre med följande ord:

»Jag har den äran föreslå en skål för den andre här närvarande jubelmagistern, Hr Kontraktsprosten Årre! Det hederstecken, vi i dag till eder, Hr Kontraktsprost, haft nöjet öfverlemna, eger väl icke något mera allmänt värde, men vi hafva dock föreställt oss, att det för edert hjerta skall vara hugnesamt att genom detta vedermäle af Stockholms Simsällskaps aktning påminnas om, och likasom upplefva i den för hvarje öppet sinne glada ungdomstiden, med alla sina fröjder och sina illusioner. Eder närvaro här i dag är nemligen bevis på det lefvande intresse, hvarmed J omfatten simkonsten, såsom en af ungdomens mest nyttiga kroppsrörelser, och vi våga tro, att J ej funnit eder besviken i edra förväntningar med afseende på den hänförelse, hvarmed simkonsten af vår tids ungdom omfattas. Och när man bevittnat detta, skall säkert det sjukliga talet om ungdomens sjunkande fysiska kraft förefalla missljudande för hvar och en, som inser den stora betydelsen af ungdomens sunda fysiska utveckling och gläder sig deråt. Till stöd för det anförda, äfven af utmärkte läkare och vetenskapsmän ofta upprepade påståendet, anföres stundom tyngden af de gamles rustningar, hjelmar och svärd, under förutsättning att nutidens män icke mäkta bära dem. Men man

förbiser härvid vanans makt i fråga om vissa kraftyttringar och det stora företrädet af ordnade och harmoniskt utbildade kroppsrörelser, framför den råa styrkans ensidiga uppöfning i viss riktning. Derföre är också min tro, att, om dessa bålde hjeltar kunde uppstå och om de, afklädda sina tunga rustningar, fingo pröfva sina krafter med våra gymnastiskt utbildade och kraftfulle unge män, segern skulle måhända blifva åtminstone oviss. Det är i dessa förhoppningar Stockholms simsällskap sträfvar att bidraga till ett för fosterlandet välsignelserikt mål; och det är i den öfvertygelsen att J, Hr Kontraktsprost, ännu vid ålderdomens gräns, bibehåller denna kärlek till ungdomen, hvarförutan ålderdomen blifver en börda och denna tillit till den samma, som gör framtiden så ljus, som vi med glädje dricka Eder skål i botten, med *ett hjertligt tack!* att på denna högtidsdag hafva fått ega Eder ibland oss. — En skål för den ungdomsfriske jubelmagistern, Hr Kontraktsprosten Årre!

På denna under jubel tömda skål svarade Kontraktsprosten Årre sålunda:

Mine Herrar! Jag tackar af allt hjerta för denna skål! Min glädje blef stor i hemmet redan då jag emottog inbjudningen till Stockholms simsällskap att emottaga jubelkransen och öfvervara den 50:åriga jubelfesten, Jag fick upplefva gamla kära minnen och vinna kännedom om simsällskapets tillväxt och simkonstens utveckling.

Större blef dock glädjen af hvad jag i dag har sett och hört; sett en öfver förväntan talrik samling af framstående män deltaga med synbart intresse för sällskapetsuppvisningar; sett dessa utföras i en högst förtjenstfull och väl iakttagen anordning från de anspråkslösaste till de yppersta prestationer i simkonsten; men för det tal jag hört får jag förnämligast tacka hr professor Cederschiöld, som upplyste om sällskapets uppkomst, fortgång och utveckling, och erinrade så sanningsenligt om sällskapets svåra lott vid dess början att stå i strid mot en missgynsam allmän opinion — hvars törne säkert hindrat mig taga den kära eklöfskransen om ej Lindska simskolan skänkt Stockholms Gymnasium tvänne fribiljetter, af hvilka en gafs mig såsom af kamrater känd simmare — samt försäkrade att nu var opinionen sällskapet väl bevågen. Väl så, ty en missgynsam opinion i detta hänseende är en högst förkastelig ting. Hvarje menniska kommer ju alltid i beröring med vattnet; att gagna sig sjelf och andra i vattnet är hennes pligt, och dertill har hon naturliga färdigheter; försummelse af deras uppöfning är ansvarsfull. Jag vill erinra om en olycka i vattnet, enligt en tidnings uppgift: En folkskolelärare gick med sina tvänne små döttrar till stranden af en sjö att bada; han fann ej passande badställe, tillsäger döttrarne att stanna och vänta hans återkomst, han skulle uppsöka ett bättre ställe. Han går, när han om en stund återkommer, hafva de af klädt sig, gått i vattnet, men för långt och höllo nu på att drunkna. Den beklagansvärde fadren kunde ej hjelpa, ty han kunde icke simma; han måste stå på stranden och *se på* hur hans bägge barn arbetade sig till döds uti vattnet. Hvad tänker simmaren då han sådant hör — jo ovilkorligt — hade jag varit der, jag hade inom kort räddat dessa offer och gifvit fadren sinabarn åter lefvande. Mina Herrar! Simkonsten måste blifva allmän i vårt land. Ingen kan utestänga döden i vattnet lika litet som på landet; men såsom på landet kunna ock i vattnet otaliga dödsolyckor förekommas. I tidiga barndomen bör simkonsten åläggas och inöfvas. O, att höga vederbörande behjertade detta! Vid alla folkskolor i riket, der vatten för simskola kan fås, om ock omkring på 1/4:dels mils afstånd från folkskolan, vore väl icke omöjligt att uppföra en simskola, derom ofta flera församlingar kunde sig förena. Skolläraren borde vara simlärare och den manliga afdelningen af hans lärjungar simskolans simmare; och simöfningen obligatorisk för alla. Man har föreskrifvit till kroppens förstärkande: trädgårdsodling, gymnastik och exercis — och det är godt — men hvad förmår detta uträtta mot simöfningen, som, i och för sig, är en den mest fulländade och stärkande gymnastik för bröst och lungor, för hela kroppen. Menniskan, i och för sig såsom varelse betraktad, är först då fulländad, när hon är utbildad till alla sina naturliga färdigheter och som simmare känner sig lika hemmastadd i vattnet som på landet. Jag är öfvertygad, att Stockholms simsällskap delar mina tankar och ser sitt oerhördt stora mål för simkonstens utbredande öfver stad och land och tilltror mig veta, att detta mål kan uppnås genom fortsatt ståndaktighet, ihärdighet och trohet i pligtförbindelse till alla menniskor, men såsom prest vill jag erinra: »Bygger icke Herren huset, så arbeta de fåfängt som derpå bygga » — derföre nedkallar jag öfver Stockholms simsällskap Guds nåd och välsignelse till all kraft att verka i sin sköna konst till nytta och gagn för alllandets barn — och innesluter mig med all tacksamhet i dess välvilliga hågkomst.

Efter prosten Årres tal, som flera gånger afbröts af bravorop, kringbars han i salen och sångarne, under musikdirektör Fexers ledning, uppstämde en för tillfället lämplig sång. Folkskoleinspektören Meijerberg föreslog derefter i kraftiga ordalag en skål för ungdomen och synnerligast för dem, som i dag så utmärkt häfdat Stockholms simskolas anseende genom en, i så många hänseende anslående, uppvisning, som icke allenast i dag, utan mången gång förut derstädes egt rum, framhållande dervid vigten och värdet af ungdomens fysiska utveckling i jembredd med dess psykiska. — Med ungdomsvarm hänförelse tömdes den föreslagna skålen.

D:r *Gödecke*, som derefter tog till ordet för att föreslå en skål för sällskapets ordförande, professor Cederschiöld, yttrade ungefärligen följande:

Talaren trodde sig hafva märkt, att den föregående talaren, d:r Meijerberg, ämnat föreslå en skål för professor Cederschiöld, men, då denne varit på annat håll upptagen, hänvändt densamma till fosterlandets ungdom. Det föremål, som sålunda ofrivilligt förbigåtts, vore dock för sällskapet altför kärt och dyrbart för att ej vid ett tillfälle som detta få mottaga uttrycken af sällskapets högaktning och tacksamhet, hvadan talaren, på uppmaning af åtskillige af de närvarande, ville göra sig till en tolk af dessa känslor.

Talaren hade under åskådandet af den vackra uppvisningen i simskolan haft det intrycket, att ännu vore ej de gamla idrotternas tid förbi, attännu funnes här i Norden åtminstone några telningar af en ungdom, hvilken i manlig kraft, i mod och i rådighet vore värdig de fäder, hvilka fordom trampat samma jord och hvilka genom sin dådlust gjort sitt fosterland fritt och fruktadt. Att så vore fallet, att sådana telningar dragits fram i ljuset och fått tillfälle att utveckla sina vackra anlag särskildt i den idrott, hvars segrar denna dag firades, vore Stockholms Simsällskaps heder; men detta simsällskaps framgångar vore åter i hög grad dess ordförandes, professor Cederschiölds, förtjenst. Under sådana förhållanden finge hans namn på högtidsdagen ej förgätas. — Talaren vore viss om, att professor Cederschiöld i sin sträfvan för den svenska ungdomens allsidiga utveckling till fysisk styrka liksom till mod och själsnärvaro varit mäktigt påverkad af häfdernas vitnesbörd om den lust för härdande lekar och öfningar, som fordom varit bofast i hela Norden, och som herr professorn derför sökt återuppväcka. Han hade deri gjort rätt och funnit det rätta uppslaget, och derför hade han också haft framgång och fått upplefva en sådan segerdag som denna. När man sett de djerfva hopp och de om stor styrka och uthållighet vitnande öfningar, som denna dag uppvisats i simskolan, hade man haft rätt att erinra sig de tider, då vikingarne, ej längre nöjda med kampen från sina snäckors reling, störtat i sjön och i vågornas ännu farligare element fortsatt sin kamp. Det vore icke ur vägen att minnas, att till och med denna samma strand, på hvilken man samlats till denna dags fest, och denna samma bölja, som i dag klufvits af så modiga simmare, hade sitt lilla sagobrott att förtälja omforntida färdighet i samma idrott. Ty här var det, i Lögarens våg vid det gamla Agnefit, som Åsmund Kämpabane dök ned och hemtade upp det förtrollade svärd, som konung Budle af Svitiod slungat ut i böljan, emedan förbannelse häftade vid det. De unga hafva i dag gjort som Åsmund. De hafva dykt i Lögarens bölja, och de hafva också ur henne hemtat upp visserligen ej ett svärd, men den kraft, som svingar svärdet, visserligen ej en förtrollning, men det mod, som krossar alla trollska makter. Derför må vi hoppas, att de, som nu så utmärkt sig i idrotten såsom lek, också må bestå, då idrotten blifver allvar på lif och död. Då skola de också blifva värdiga det vackra tillnamn, som fornkämpen egde, nämligen »Kämpabane», det vill säga kämpars bane, hjeltars öfverman, de starkes besegrare. I detta hopp kunna vi lyckönska Stockholms simsällskap till hvad detta hittills uträttat, i detta hopp kunna vi särskildt lyckönska och hylla professor Cederschiöld, som länge varit och ännu är själen i detta sällskap. Måtte han få i än rikare mått upplefva sina ädla syftens triumf, måtte han i den ungdom, som nu växer upp, få se kring sig ett kraftigt, modigt och tappert slägte! Då har han gjort fosterlandet de stora tjenster han velat med alla sina sträfvanden. För dessa sfräfvandens skull höja vi vårt glas för honom. Lefve professor Cederschiöld!

Jublande tömdes skålen för dagens Promotor, som under sång och hurrarop kringbars i salen.

Derefter framsade v. häradshöfdingen P. L. Eurenius följande af honom författade poem:Vi sågo nyss af ynglingar en tropp Med vighet upp till trampolinen hasta, Och strax med lätta språng och djerfva hopp Sig modigt från dess höjd i böljan kasta;

Och huru de med spänstig ungdomskraft Än raskt med simning friska vågor plöjde, Och, sedan flytande de hvila haft, Än under skämtsamt upptåg sig förnöjde;

Och hur de än i djupet döko ner, Än åter upp i vattenbrynet flöto, — Ja allas skicklighet vi sett — än mer, Hur de till ett harmoniskt helt sig slöto

Ej minsta piltar ens vi glömma må, Hur ifrån bron de hoppade så raska Och, lekande som Cupidoner små, Uti bassinen sedan syntes plaska.

De unga, genom vighet och behag, Väl utmärkt sig och rättvist bifall vunnit, — Dock ilar tanken denna högtidsdag Till sista femti åren, som förrunnit.

Ja, under tiden som simskolan stått, Hur mången der i simning kunnig blifvit, Hur mången friska bad i strömmen fått, Som helsans kraft och muntert sinne gifvit!Och mången gubbe kry der ännu går, Som hoppar ej, men vet af baden njuta; Af dem han friska krafter återfår, Kan han blott gå, han ej med dem lär sluta,

Och på de ungas fröjd så nöjd han ser, Han minnes ljuft den tid som är förliden, Då han var ung och ville bada

mer, Han stod så brun i solens sken den tiden.

Han då i allt fann lekande behag, Och glädjens rosor purprade då kinden; Men nu är gubben litet rädd för drag, Och går i kammarn in till skygd för vinden.

Ack ja, vår ungdomstid så hastigt flyr! Man blir med åren allt mer tung i kroppen, Och gammal blifvit mången glader fyr, Som femti år se'n gjorde bästa hoppen.

Dock synes af hans hållning, af hans skick, Att han ännu kan sig i simning sträcka; Till täfling med de unga än han gick, Om domnad kraft han kunde återväcka.

Den gamle derför nu vi hedra må, Ja alla dem, som under flydda åren Befrämjat simkonst; utaf dem ej få Har redan åldern prydt med silfverhåren.Hur denna konst har gagnat och förmått Till lifvets räddning ofta hjelp att gifva, Hur ädelt mod till sjelfuppoffring gått, Hvem kan allt detta uti ord beskrifva?

Hvem simkonst mer har främjat än de män, Som *simma* lärt de unga? hvem kan glömma Allt deras nit? Och derför bägaren För dem till tack och heder nu vi tömma!

Den för simskolans nitiske lärare och sällskapets sekreterare hr Köhler samt hans skickliga simbiträden hrr Setterlund och Österberg föreslagna skålen tömdes med entusiastiska hurrarop och andra hedersbetygelser.

Hr Köhler utbragte derpå en skål för hrr Ullstedt och Bormann, som på ett så utmärkt sätt bidragit till festens förhöjande, äfvensom för den ärade gästen från Upsala, läraren vid dervarande simskola, hr Eckman, och till sist höjde dir, Borg en tacksamhetens bägare för de män, som genom sina talanger gifvit så mycken lyftning åt den lyckade festen, neml. hrr Hodell, Fexer och Sångarne. Dessa sednare svarade a skålen genom att afsjunga den lekande sång, hvartill hr Fexer komponerat den vackra musiken.

De härliga sånger, som så väl från den öfre verandan som inne i festsalen utfördes, tillvunno sig rikligt bifall och bidrogo i hög grad till den högst angenäma sinnesstämning, som utmärkte denna minnesrika femtioårsfest. En del af sällskapet bragte vid hemgåendet äfven en hyllningsgärd åt FruCharlotte Gjörcke, i det sångarne utanför hennes bostad uppstämde sång och ett hjertligt Lefve.

Under festdagens lopp ankom skrifvelse från hr Professorn m. m. Anders Fryxell.

Till Stockholms Simsällskap!

På det förbindligaste tackar jag för den välvilja, som blifvit mig bevisad medelst inbjudning till deltagande i sällskapets femtio-åra jubelfest den 13 dennes. Om ej fyllda 82 lefnadsår och ett afstånd af öfver 30 mil hindrade, skulle jag gerna velat begagna detta tillfälle att bevittna och glädja mig åt de stora framsteg denna vackra och välgörande konst gjort sedan dess första lilla början i Upsala, sommaren 1813, — glädjas åt svenska ungdomens fortgående utbildning till helsa, kraft och mod. Nu måste jag nöjas med att skriftligen uttala dessa mina tänkesätt och tillika mina varma välönskningar för sällskapets framtida verksamhet, med hvilka känslor jag har äran teckna mig

Sällskapets tillgifne vän och förbundsbroder And. Fryxell.

En förbindlig skrifvelse hade ock anländt från Amerikanska ministern Andrews, med beklagande att han af oförmodadt förhinder nödsakades afsäga sig nöjet att få bevista simsällskapets fest.

*__Stockholms Simsällskap och Simskolor,__

Sällskapets medlemmar utgjordes hösten 1877 af 225 personer, deraf 22 damer och 203 herrar.

Dess styrelse består af följande personer: Professoren m. m. F. A. Cederschiöld, Folkskoleinspektören m. m. C. J. Meijerberg, Direktorn m. m. O. E. Borg, Kommendören m. m. A. Adlersparre, Kommendören m. m. Arv. Egerström, Filosofie Doktorn P. A. Gödecke, Tapetseraren C. A. Ullstedt, Folkskoleläraren O. Köhler, sekreterare och kassaförvaltare, Fru Charlotte Gjörcke, Fru Anna Retzius, född Hierta.

*

Följande Stadgar äro antagne för Stockholms simsällskap:

§ 1.

Sällskapets syfte är att på lämpligt sätt söka befordra simkonsten samt bringa enhet och sammanhållning i Sträfvandena för detta ändamål.

§ 2.

Mom. 1. En hvar välfrejdad person eger, utan afseende på ålder, kön eller yrke, att såsom medlem inträda i sällskapet.

Mom. 2. Aflagdt s. k. Magisterprof berättigar till ledamotskap i simsällskapet utan inträdesafgift.§ 3.

Mom. 1. Till sällskapets kassa, hvarur bidrag för dess ändamål lemnas, erlägger hvarje medlem vid inträdet 2 Kronor och i årsafgift 1 Krona,

Mom. 2. Den, som på en gång erlägger 10 Kronor, är för framtiden befriad från årsafgift.

Mom. 3. Ledamot, som under tvänne år å rad uraktlåtit att erlägga årsafgift, anses hafva ur sällskapet utgått.

§4.

Mom. 1. Sällskapets angelägenheter handhafvas af en styrelse bestående af 10 personer, deraf 2 qvinliga.

Hvarje år afgår halfva antalet af styrelsens medlemmar, hvilka dock kunna återväljas. Första gången bestämmas de afgående genom lottning, sedermera afgå i tur de först valda.

Mom. 2. Vid styrelsens sammanträden förer den äldste ledamoten ordet och minst 5 ledamöter böra vara närvarande för besluts fattande. Besluten bestämmas genom enkel pluralitet och i händelse af lika röstetal för olika meningar är Ordförandens röst afgörande.

Mom. 3. Styrelsen utser inom sig sekreterare och kassaförvaltare, hvilken sistnämde anskaffar godkänd borgen för omhänder hafvande medel.

§ 5. Styrelsen eger att med sällskapets rätt besluta om alla dess angelägenheter.

§ 6. Simpromotion, som sker hvart annat år, äfvensom simuppvisning, hvilken eger rum hvarje år,skola vara afslutade senast den 15 Augusti. De personer, som under föregående år aflagt sina prof, kunna promoveras frånvarande.

§ 7.

Sällskapet sammanträder till ordinarie sammankomst i Stockholm i Maj månad hvarje år. Äldste närvarande styrelseledamoten är då ordförande.

Extra sammanträde kan, då omständigheterna sådant föranleda, af styrelsen utlysas.

§ 8.

Vid årssammanträde afhandlas följande ärenden:

1. Uppläses styrelsens af sekreteraren uppsatta årsberättelse, äfvensom revisorernas berättelse.

2. Beslutar sällskapet om ansvarsfrihet för styrelsen.

3. Anställes val med slutna sedlar af ledamöter i styrelsen i stället för de afgående äfvensom val af 2 revisorer och deras suppleanter.

4. Diskuteras de förslag, som af ledamot väckes i ämnen hörande till sällskapets verksamhet.

§ 9.

Val och omröstningar, undantagandes val af styrelsemedlemmar, ske, der ej annorlunda begäres, öppet samt med enkel röstpluralitet.De simprof, som erfordras vid Stockholms simsällskap äro följande:

För Herrar.

Till den Större belöningen
(Magister):

Utmärkt
skicklighet.
3 betyg.

Berömlig
skicklighet.
2 betyg.

Godkänd
skicklighet.
1 betyg.

1. Sträcksimning........

9,000 fot.

6,000 fot.

3,600 fot,

2. Ryggsimning...........

4,800 »

3,600 »

1,800 »

3. Klädsimning...........

4,500 »

3,000 »

1,500 »

4. Flytning..................

1,800 »

900 »

450 »

5. Vattentrampning ...

1,500 »

900 »

450 »

6. Föra en större sten

90 »

60 »

30 »

7. Dykning på längd.

90 »

60 »

36 »

8. Afklädning..............

Vinter-
beklädnad.

Sommar-
beklädnad.

Sommar-
beklädnad
utan skodon.

9. Kullerbyttor.......

10 ggr.

7 ggr.

4 ggr.

10. Dykning efter sten

10 »

7 »

4 »

Hopp från högre trampolinen.

Till den mindre belöningen (Kandidat):

1 betyg.

1. Sträcksimning..

1,800 fot.

2. Ryggsimning...

900 »

3. Klädsimning...

900 »

4. Flytning..

180 »

5. Vattentrampning..................................

150 »

6. Föra en mindre sten..................................

38 »

7. Dykning på längd...

36 »

8. Dykning efter sten..................................

2 ggr.

Hopp från lägre trampolinen.

Till erhållande af *den större belöningen* jemte diplom för *Utmärkt* skicklighet fordras minst 28 betyg, för *Berömlig* skicklighet minst 18 betyg och för *Godkänd* skicklighet minst 9 betyg.

För Damer.

Till den större belöningen
(Magister):

Utmärkt
skicklighet.
3 betyg.

Berömligt
skicklighet.
2 betyg

Godkänd
skicklighet.
1 betyg.

1. Sträcksimning........

5,400 fot.

3,600 fot.

2,400 fot.

2. Ryggsimning..........

2,100 »

1,500 »

900 »

3. Klädsimning..........

1,800 »

1,200 »

600 »

4. Flytning.................

900 »

600 »

300 »

5. Vattentrampning...

900 »

600 »

300 »

6. Föra en större sten

60 »

48 »

36 »

7. Dykning på längd.

60 »

42 »

30 »

8. Kullerbyttor.........

8 ggr.

6 ggr.

3 ggr,

9. Dykning efter sten

4 »

3 »

2 »

Hopp från högre trampolinen.

Till den mindre belöningen (Kandidat):

1 betyg.

1. Sträcksimning.....................................

1,200 fot.

2. Ryggsimning.....................................

450 »

3. Klädsimning.....................................

450 »

4. Flytning..

150 »

5, Vattentrampning.....................................

180 »

6. Föra en mindre sten.....................................

18 »

7. Dykning på längd.....................................

24 »

8. Dykning efter sten.....................................

2 ggr.

Hopp från lägre trampolinen.

Till erhållande af *den större belöningen* jemte diplom för *Utmärkt* skicklighet fordras minst 25 betyg, för *Berömlig* skicklighet minst 16 betyg och för *Godkänd* skicklighet minst 8 betyg.

Till erhållande af *den mindre belöningen* jemte diplom för *Utmärkta framsteg* fordras för så väl Herrar som

Damer minst 8 betyg.Sällskapets dekoration, som invigdes vid 50:års-festen, framställer en delfin, simmande öfver 3 strömmar och omgifven af en eklöfskrans. Dekorationen, infattad i en grön bandrosett, bäres på venstra sidan af bröstet. Den kan erhållas mot en afgift af 75 öre hos sekreteraren.

*

Stockholms Simsällskap stiftades i och med detsamma som den första simskola grundlades i hufvudstaden, och detta skedde året 1827. Stockholm, som i detta hänseende redan haft sina företrädare, nemligen i Upsala 1796 Upsala Simsällskap stiftades egentligen 1813 af CG. Grahl; se vidare härom broschyren: »Några upplysningar om Sveriges Simsällskaper och Simskolor», utgifven af G. Larsson, Jönköping 1860., genom dåvarande docenten J. Svanberg och i Linköping 1824 genom studeranden P. Westman, lyckades i hr fabrikören C. D. Lind erhålla en för denna gren af ungdomens uppfostran nitälskande man, som år 1827 vid Riddarholmens norra strand öppnade en sim- och badanstalt för det manliga könet. Samtidigt framträdde en annan äfven för det unga slägtets fysiska välbefinnande varmhjertad man, grosshandlaren O. Åbom, och anlade i grannskapet af nyssnämda bad- och siminrättning en dylik, som dock icke trädde i full verksamhet förr än år 1828. Den oskattbara nytta i hygieniskt hänseende, som genom dessa menniskovänners rastlösa och oegennyttiga bemödanden tillskyndats hufvudstadens befolkning, omstrålar deras minne med välsignelse. — Båda simskolorna täflade med hvarandra att kostnadsfritt till ett stort antal medellösa studerande vid högre och lägre skolor ihufvudstaden utsträcka den ädla och välgörande simkonsten. Skickliga och nitiska simlärare, hvarom inskrifterna å de i den festligt smyckade simskolan uppsatta sköldarne intygat, handledde ungdomens öfningar, hvilken deruti funno sin lust och sin glädje på samma gång som den derifrån medförde en ovärderlig skatt, kroppens så väl som själens helsa, ty med rätta kan här tillämpas den sanningen: Mens sana in corpore sano. — De från simskolornas grundläggningsår intill denna tid af en talrik och tacksam åskådarekrets under lifligt bifall besökta uppvisningarna och promotionerna af simskolornas elever hafva utgjort högtider af djupare betydelse an man derpå tänkt.

Beklagligen måste den Åbomska sim- och badinrättningen från året 1853 upphöra med sin verksamhet, ty stranden, der densamma var belägen, befanns nödvändig för stadens behof till utvidgning af behöflig ångbåtshamn.

Stockholm, som för 25 år sedan egde fördelen af två sim- och badanstalter för det manliga slägtet, har sedan ofvannämde tid icke haft mer än en sådan, den Lindska, benämd Gjörckes bad- och siminrättning efter den man, som i mer än 25 år åt densamma med så mycken nit och med så stor framgång egnat sitt lif och sina krafter. Visst är det sant, att nämde anstalt, som efter Linds död öfvergick till nu mera aflidne boktryckaren P. A. Norstedt, af dennes efterträdare utvidgats och på ett synnerligen omsorgsfullt sätt vidmagthållits, dock har i anledning af hufvudstadens årligen växande befolkning, densamma allt mer och mer befunnits för sitt ändamål otillräcklig, och det är fara värdt,att äfven den plats, der anstalten nu är belägen, snart nog måste för andra behof användas. I tid bör derför Stockholms kommun vara betänkt på att i en så vigtig sak, som rörer Stockholms innevånares sanitära välbefinnande, så skyndsamt som möjligt vidtaga de åtgärder, som befinnas vara behöfliga, samt vidare utse insigtsfulla och nitiska personer, hvilka behörigen granska, ordna och verkställa denna kommunens angelägenhet. Denna stadens lifsfråga kan och bör icke undanskjutas af dem, som i första rummet dermed böra befatta sig, men om så skulle inträffa, finnas väl inom vår hufvudstad tillräckligt kraftfulle och fosterländskt sinnade män, hvilka i likhet med en Lind och en Åbom skola tillgodose en hel befolknings oafvisliga behof1874 d. 27 Maj blef af direktor Borg förslag väckt vid Stockholms Simsällskaps sammankomst att nämda sällskap skulle intressera sig för och taga initiativ till anläggning af en ny, större skola, och blef då af sällskapet nedsatt en komité, bestående af dr Sohlman, kommendör Egerström, dir. Borg, arkitekten Sundius och simläraren Köhler för afgifvande af förslag i denna fråga. Beklagligen inträffade icke lång tid derefter den för saken varmt nitälskande dr Sohlmans död, hvarigenom komiténs arbeten tills vidare blifvit afbrutna. Dock har densamma icke varit overksam, utan gått i författning om, att genom arkitekten Sundius ritningsförslag skulle upprättas till en ändamålsenlig sim- och badanstalt, som ansetts lämpligast böra förläggas vester om den öfver Norrström ledande jernvägsbron med nedgång från densamma eller från Strömsborg. Då Helgeandsholmen en gång blir ordnad,

torde äfven der, i händelse af ytterligare behof, vid dess vestra strand en större sim- och badinrättning kunna anläggas..

Som förut är nämndt har under ett flertal af år hufvudstaden med glädje fått bevittna de i simskolorna hållna simfester och, då här ej är fråga om någon fullständig historik öfver skolornas verksamhet, utan endast en kort öfversigt af densamma,har man ansett sig böra upptaga en och annan af de der hållna promotioner; sålunda blefvo i Lindska (Gjörckeska) skolan med den *större* belöningen utmärkte :

År 1827 d. 26 Aug.:

C. Gr. Gustavi.

A. R. v. Printzencreutz.

C. O. af Funck.

C. O. Wallin.

A. W. Elfgren.

W. v. Printzencreutz.

G. M. Pauli.

L. K Leijel.

N. G. Höök.

C. G. Årre.

Promotor: Anders Fryxell; simlärare: C. U. Almberg.

År 1828 d. 17 Aug.:

C. G. Gustavi.

F. C. Atterberg.

C. T. Nordvall.

L. A. Berg.

C. A. Wahlgren.

C. J. Blachet.

G. Blachet.

J. A. Göransson.

F. A. Cederschiöld.

L. A. Malmgren.

J. F. Sjöman.

O. Schoultz.

C. J. Nyström.

Promotor: öfverhofpredikanten d:r Hedrén;
simlärare: Almberg.

År 1876 den 12 Aug.:
Jubelkransen åt öfverintendenten och riddaren m. m. C. L. Dahlfelt samt Magisterkransen (den större belöningen) åt:

Cl. J. Breitholtz.

A. Meyer.

C.J. Setterlund.

O. G. Wahlenberg.

E. H. Dehlén.

H. Leipziger.

C. F. Sundmark.

H. Berens.

P. A. Wahlenberg.

O. C. Zamore.

A. W. Broman.

C. E. Ridderstolpe.

E. O. Hellhoff.

Th. Sundius.

L. J. Fabritius.

F. J. Pegel.

E. W. Stenqvist.

J. W. Dahlman.

H. F. Ebbesen.

M. Björklund.

E. W. Erikson.

J. A. Wahlenberg.

Gr. Ridderstolpe.

Promotor: kommendören m. m. Adlersparre;
simlärare: O. Köhler.

*

Den första promotionen hölls i Åbomska simskolan d. 20 Aug. 1828.

Promotor: d:r Hedrén; simlärare: B. Fridtz och L. H. Leijel.

Primus vid denna högtid var direktor O. E. Borg. Bland de öfriga magistrarne, är revisorn vid Stockholms förmyndarekammare N. A. Löfberg, efter hvad veterligt blifvit, äfven en af de qvarlefvande.

Några tryckta förteckningar a promoverade vid denna simskola från och med ofvannämnde är till och med 1833 äro eftersökta, men hafva icke kunnat erhållas.

Vid simpromotionen i nämda skola d. 3 Sept. 1851, då prosten m. m. C. Gr. Grahl var promotor, inträffade den i hufvudstaden ovanliga händelsen, att 4 fruntimmer erhöllo magisterkransen. De som bekommo den större belöningen voro:

Nancy Fredr. Edberg.

D. Carling.

Hjalmar v. Wright.

C. R. Österberg.

Gr. E. Silfverhjelm.

C. U Reuter.

A. N. v. Vegesach.

C. J. Linder.

C. Gr. Söderström.

Rosina GrahlDöttrar af Prosten Grahl, som varit deras lärmästare i simkonsten..

L. Gr. Engvall.

Constance Grahl Döttrar af Prosten Grahl, som varit deras lärmästare i simkonsten..

C. H. Starkenberg.

Gr. N. Ahlström.

Concordia Grahl Döttrar af Prosten Grahl, som varit deras lärmästare i simkonsten..

Gr. A. Lundqvist.

Vid denna simskolas sista promotion d. 1 Sept. 1852 blefvo af promotor hofpredikanten m. m. A. Fröst följande tilldelade den större belöningen:

L. H. Hoven.

J. E. Björklund.

M. H. Krook.

C. P. Funcke.

E. A. Winroth.

A. J. Uggla.

A. Söderholtz.

C. J. Dahlgren.

J. P. Nordensson,

F. G. Berg.

E. F. Andersson.

F. O. Lindeqvist.

J. W. Pihl.

U. A. Berg.

C. J. Palm.

F. A. Löfving.

J. A. Edlund.

F. A. Boström.

C. J. Berg.

C. A. Bergström.

*

Den först i Stockholm varande bad- och siminrättning för fruntimmer anlades 1847 af fabrikören C. G. Mineur å den af Riddarhusdirektionen kostnadsfritt upplåtna plats med trädgårdstomt vid Riddarhusets norra strand. Denna anstalt, som var ordnad på ett särdeles beqvämt och prydligt sätt, lyckades att vinna kronprinsessan Lovisas synnerligen ynnestfulla uppmärksamhet, och begagnade hon under flera år densamma, ett exempel som äfven följdes af många bland hufvudstadens damer, hvilka snart lärde sig inse hvilken nytta för helsans vårdande vore med en sådan inrättning förenad. Ehuruutrymmet i densamma ej lemnade tillfälle för en större simbassin, var den dervarande likväl tillräcklig för inhemtande af de första grunderna i simkonsten, och antogs i anledning deraf fröken Nancy Edberg till lärarinna, hvilken, då sagde anstalt sedermera upphörde, öfvergick till nedannämde vid Kastellholmen anlagda, hvars föreståndarinna hon blef Nancy Edberg hade sedan 1853 i en bassin å Djurgården äfven meddelat unga damer och flickor undervisning i simkonsten, hvaråt hon egnat synnerlig flit och möda samt nitiskt verkat för simkonstens framgång i hufvudstaden.. De å frimurarebarnhuset intagna flickor fingo fria bad samt undervisning i simning, för hvilken välvilja hr Mineur från konung Oskar I, genom barnhusdirektionen, erhöll en tacksamhetsskrifvelse.

Då emedlertid behofvet af en ytterligare bad-och siminrättning för fruntimmer visade sig, lät hr Mineur redan år 1848 uppföra en dylik vid stranden af Kastellholmen, sedan han dertill af H. M. Konungen erhållit nådigt tillstånd. 1859 inköptes sistnämda badinrättning af ett då bildadt aktiebolag, som i anledning af flera missgynnande omständigheter måste upplösa sig. Efter otaliga svårigheter och efter professor Cederschiölds och direktor Borgs energiska bemödanden att framhålla den för hufvudstaden vigtiga frågan, bildades 1870 ett nytt aktiebolag, efter att förgäfves hafva försökt att få inrättningen öfvertagen af Stockholms kommun genom dess drätselnämnd. Det nya bolaget inköpte den vid Kastellholmen, å pontoner uppförda, bad-och simanstalten, för omkring 4,000 kr., den skuld hvaruti förra bolaget kommit och anlade, under ledning af byggmästaren A. W. Strehlenert, en solidareoch rymligare anstalt, bygd på pålar och stenkistor, å en af Vederbörande vid Skeppsholmen dertill anvisad lämpligare plats.

Oaktadt svårigheten att få anläggningskostnaden betäckt genom aktieteckning och nödvändigheten att derutöfver upptaga ett lån på 3,500 kr., har bolaget haft den tillfredsställelsen att efter endast, 3 års tillvaro kunna icke allenast afbetala sin skuld, utan äfven till aktieegare lemna 8 procents utdelning. — Liksom förra bolaget har äfven detta verkat i högsta måtto välgörande för det unga qvinliga slägtet, hvarom de år efter år anstälda simuppvisningarne och promotionerna intygat. Styrelsen har haft den lyckan att i fröken Sofie Saxenberg, såsom anstaltens föreståndarinna och i simlärarinnorna fröknarne Mathilda Beckman och Hulda Eriksson, ega för sitt kall nitiska och lämpliga personer. Flera af de vid simskolan promoverade hafva, liksom fallet varit vid den för det manliga könet, utgått som skickliga ledare af ungdomens simöfningar.

Det under årens lopp till flera tusental uppgående antal af unga simmare och simmerskor, oberäknadt den höga numerären af badande, har mer än något visat värdet och behofvet af dylika anstalter.

Stockholms simsällskap har ock genom penningegåfvor uppmuntrat och belönat simskolornas alumner; sålunda utdelades under år 1877 75 kronor åt gosselever och 50 kronor åt flickelever, synnerligast tillhörande Stockholms folkskolor, hvarjemte hvar och en af nämda skolors elever till det antal utrymmet medgifvit, uppgående till ett par tusental, mot en högst ringa afgift, neml. 1 krona, under sommaren fått begagna sig af de ovärderliga sim-ochbadinrättningarne. — Hvad som blifvit sagdt om otillräckligheten af den vid Riddarholmen befintliga sim- och badanstalten, eger äfven för närvarande sin tillämpning på den vid Skeppsholmen belägna, hvarföre denna kommunens angelägenhet icke nog kan framhållas och behjertas.

Vid sista promotionen i simskolan vid Kastellholmen d. 31 Aug. 1869 lemnade promotor grosshandlaren L. J. Hjerta den större belöningen åt

Fröken

Dorothea E. Carling.

»

Cecile Grafström.

»

Mimmi Wolfenstein Sedan lärarinna och simlärarinna vid Manilla institut..

Föreståndarinna för sim- och badanstalten var fröken Emma Saxenberg och simlärare hr A. F. Longström.

Vid första promotionen i simskolan vid Skeppsholmen d. 8 Sept, 1870 blefvo af promotor, prof. Cederschiöld följande damer utmärkta med magisterkransen, neml.:

Fröken

Mathilda Beckman.

»

Dorothea Carlsson.

»

Victoria Steen.

»

Nancy Ståhl.

Simanstaltens föreståndarinna var den om nämda anstalt högt förtjenta, kort derefter aflidna, Emma Saxenberg, samt simlärarinna fröken Dorothea Carling.

Vid promotionen d. 18 Aug. 1876 erhöllo af promotor, kommendören m. m. Adlersparre följande damer den större belöningen, neml.:

Fröken

Hilda Braune.

»

Alma Sundberg.

»

Anna Lindeström.

»

Sophie Burmester.

»

Louise Vegelin.

Föreståndarinna: fröken Sophie Saxenberg; simlärarinnor: fröknarna Mathilda Beckman och Hulda Ericsson.

*

Manilla Instituts simskola grundlades 1840 af direktor O. E. Borg, som redan förut i simkonsten handledt nämde instituts elever med den framgång att under åren 1831, 1834, 1836, 1837 och 1838 döfstumma gosselever i Stockholm erhöllo sina magisterkransar. Från det år institutet fick sin egen simskola, skedde under Borgs ledning offentliga simuppvisningar, och inträffade den första promotionen derstädes d. 3 Sept. 1842, då 10 döfstumma gosselever erhöllo den större belöningen. Snart utsträckte B. Simundervisningen äfven till flickelever. D. 8 Sept. 1844 anstäldes den första offentliga uppvisning af 3 döfstumma flickors skicklighet i simkonsten. D. 9 Sept. 1847 försiggick en slutöfning vid simskolan, då 6 döfstumma flickor, 5 blinda och omkring 40 döfst. gossar offentligen uppträdde. Vid promotionen d. 2 Aug. 1848 blef den första döfstumma flickelev efter genomgångna prof hedrad med den större belöningen. D. 4 Sept. 1852 anstäldes slutöfning med omkring 40 döfst, och blinda gossar samt 8 döfst. flickor och derefter promotion, vid hvilken 2 döfst. flickor, 3 blinda och 9 döfst. gossar erhöllo den större belöningen. Några af de ovanliga simprof, som för erhållande afmagistergraden blifvit till

denna promotion aflagda, må här anföras.

Af döfstumme Oskar Lagergren: sträcksimning 10,800 fot, klädsimning 11,400 f., ryggsimning 10,800 f., flytning 1,600 f., vattentrampning 6,120 f., dykning på längd 120 f., dykning efter sten på 6 alnars djup 20 gånger, föra en större sten 1,440 f., berga en person 3,600 f., 5 ggr af och 5 ggr påklädning i vattnet utan hvila, m. m.

Af blinde Anders Andersson: sträcksimning 5,700 f, klädsimning 7,800 f., ryggsimning 5,400 f., flytning 2,100 f., vattentrampning 2,160 f., dykning på längd 72 f., dykning på djup 7 ggr, föra en större sten 240 f., berga en person 300 f., m. m.

Af döfstumma Hanna Nilsdotter: sträcksimning 6,000 f., klädsimning 6,000 f., ryggsimning 6,240 f., flytning 3,000 f., vattentrampning 960 f., dykning på längd 54 f., dykning på djup 5 ggr, föra en större sten 120 f., berga en person 600 f., 4 ggr af och 3 ggr påklädning i vattnet utan hvila, m. m.

Den. allmänt lofordade skicklighet denna skolas elever företett har gifvit en tidningsrecensent anledning att under täflingstiden åren 1848—1852 mellan de 3 simskolorna: den Åbomska, Gjörckeska och Manillaskolan klassificera dem efter följande gradus: positivus, comparativus och superlativus. - Efter slutöfningen d. 21 Aug; 1873 hafva inga offentliga simuppvisningar eller promotioner blifvit anstälda, enär från 1874, i följd af eleverna beviljade fria hemresor å statens jernvägar, ungefär 80 proc. af elevantalet årligen under största delen af sommartiden är hempermitterad. *Sång vid Stockholms Simsällskaps Adertonde årshögtid den 9 September 1844, författad af framlidne pastorn i Vesteråker och Dahlby församling i Upland J. A. Kjellman Göransson, promoverad berömlig simmagister d. 17 Aug. 1828.

Se der, hur herrligt hafvets blåa yta Oss lockar ut till lustig simmarfärd; Mot böljorna sig solens strålar bryta Och dana der sin egen sälla verld. När du blir matt af dagens qvalm och lågor, Så svalka dig i hafvets hulda vågor.

Ej blott på skummig yta simmarn sväfvar; Lik tänkarn han ifrån dess oro trår, Och till de mörka djupen djerf han sträfvar, Så sköna under der han skåda får: I perleborgen hafvets drottning thronar, Och Neckens skära silfverharpa tonar.

När stormen vild kring hvassa klippan ryter, Och seglarns trötta drake går i qvaf; De bistra vågors mur han sönderbryter, Och söker modigt i det vida haf: Åt djupets fånge ger han vänligt handen Och för med fröjd den döende till stranden.

Och vecklar striden ut sin röda fana, Och folket ljungande mot ovän går; Ej storm, ej ström kan hejda simmarns bana, Dess svall blott oväns blod af honom tvår; Han går for äran genom hafvets vågor, För Oscar går han genom eld och lågor.

*Slutord till Promovendae vid simpromotionen i fruntimmers sim- och badinrättningen vid Skeppsholmen d. 24 Aug. 1872, af promotor, direktor O. E. Borg.

Framåt till målet, raska Simmarskara, J väna Ungmör, till att *Kransen* få! Hur skönt att kunna uti nöd och fara Med hjelpen vid en likes sida stå! I mörkblå vågen störta oförfärad, När ropet skallar: »rädda, rädda mig!» Då lika hurtig, lika obesvärad I böljan som i dansen visa dig.

Likt Ægirs döttrar, simmen, hulda Tärnor, Och hören Necken på sin harpa slå! Det är en syn så skön som himlens stjernor, När mildt de tindra uppå fästet blå. Af Mythen djupa sanningar vi lära, Ur böljans skum steg Venus härlig opp. Från Neptuns rike hemtas skatter, kära, Af Lif och Glädje, Kraft och nyfödt Hopp.

Den liljebleka kinden purpras åter Och helsan sina rosor strör derpå. I fröjderop förbytas klagolåter Och sällhetsblixtar ifrån ögat gå. Det är en skatt, en oförvansklig perla, Som vi få plocka opp ur Neckens slott. Må denna bästa perla arla, särla, Få falla uppå Er, på Allas lott!

Ej länge här den sanningen fått gälla, Att hvarje qvinna liksom hvarje manEgt taga del i idrotter, som ställa Dem likberättigade vid hvarann. Men *pryderi* och *fördom* måste vika För allt hvad *ädelt* är och *sant* och *godt*; Och nu

ses *flickan* såsom *gossen* lika Rätt till den ädla *Simningskonsten* fått.

Ja, akten häruppå, J unga *Vänner*, Och gömmen gåfvan tacksamt i Er själ! I handling visen den, ty enhvar känner, Att den bereder Ert och Andras väl. Må den *Belöning*, som J lyckats vinna, Er mana till allt skönt i värf, som ord, Men framför allt att en gång bli den *Qvinna*, Som *gagn* och *ära* ger åt Fosterjord!

*

Tablå

öfver Promotionerna m. m. vid Simskolorna
åren 1827-1876.

Lindska s. k. Gjörckes Simskola.

			Promoverade	
År.	Promotor.	Simlärare.	Magistrar.	Kandidater.
1827	Prof. A. Fryxell	Almberg	10.	6.
1828	D:r J. J. Hedrén	Almberg	13.	16.

1829

Prof. J. Svanbergs

Almberg

13.

6.

1830

D:r J. J. Hedrén

Almberg

6.

7.

1831

Prof. N. J. Sillen

Almberg

10.

10.

1832

» A. Fryxell

Almberg

2.

9.

1833

» J. Svanberg

Almberg

8.

8.

1834

Kyrkoh. Carlstrand

Almberg

14. Deribland 1 döfstum gosse från Manilla Institut.

16.

1835

Prof. A. Fryxell

Almberg

7.

7.

1836

D:r J. Wallin

Gjörcke

9.

21.

1837

» J. Wallin

Gjörcke

24.

12.

1838

» A. Z. Pettersson

Gjörcke

17.

9.

1839

Prof. J. Svanberg

Gjörcke

16.

19.

1840

D:r A. Z. Pettersson

Gjörcke

17.

16.

1841

» A. Z. Pettersson

Gjörcke

26.

15.

1842

Kommendant. C. L. Dævel

Gjörcke

25.

24.

1843

D:r A. Z. Pettersson

Gjörcke

30.

26.

1844

» J. J. Hedrén

Gjörcke

16.

20.

1845

» A. Z. Pettersson

Gjörcke

20.

32.

1846

Prosten C. G. Grahl

Gjörcke

23.

26.

1847

D:r A. Z. Pettersson

Gjörcke

16.

25.

1848—1866 inga promotioner, endast simuppvisningar.

1867

Grosshandl. L. J. Hierta

Longström

3.

—

1868

» L. J. Hierta

Longström

26.

29. » 4 damer.

1871

D:r A. Sohlman

Köhler, Ullstedt

25. Jubelmagister: Mantalskommissarien C. S. Frigelius, 1821 promoverad i Kalmar.

26.

1872

» A. Sohlman

Köhler, Ullstedt

20.

29.

1873

» A. Sohlman

Köhler,Ullstedt

10.

28.

Promoverade

År.

Promotor.

Simlärare.

Magi-
strar.

Kandi-
dater.

1874

Prof. Cederschiöld

Köhler

10.

11.

1876

Kommendör Adlersparre

Köhler

23Jubelmagister: Öfverintendenten C. L. Dahlfelt.

30

Åbomska Simskolan.

1834

Hedrén

Söderholtz

13.

12.

1835

Fryxell

Söderholtz

11.

—

1836

Pettersson

Söderholtz

13.Deribland 2 döfstumma gossar från Manilla.

10.

1838

Pettersson

Söderholtz

15. » 2 » » » »

10.

1839

Pettersson

Söderholtz

17.

18.

1840

Hedrén

Söderholtz

12.

22.

1841

Pettersson

Söderholtz

18.

19.

1842

Dævel.

Söderholtz

20.

33.

1843

Pettersson

Söderholtz

33.

30.

1844

Hedrén

Söderholtz

19.

23.

1845

Pettersson

Söderholtz

24.

27.

1846

Grahl

Söderholtz

27.

26.

1847

Pettersson

Söderholtz

19.

28.

1848

Hedrén

Söderholtz

12.

18.

1849

Grahl

Söderholtz

16.

20.

1850

Pettersson

Söderholtz

18.

26.

1851

Grahl

Söderholtz

16. » 4 damer.

17.

1852

Fröst

Söderholtz

20.

21.

Manilla Simskola.

1842

Pettersson

Borg

10.

—

1845

Pettersson

Borg

10.

—

1848

Grefve N. Gyldenstolpe

Borg

11.» 1 döfst. flicka.

—

1850

Pettersson

Borg

17. » 2 döfst. flickor.

—

1852

Stadsmajor Dimander

Borg

14. » 2 döfst. flickor, 3 blinda och 9 döfst. gossar.

—

1872

Cederschiöld

Sjöberg, Wolfenstein

10.» 2 döfst. flickor magistrar, 2 döfst. flickor kandidater och en blind gosse kandidat.

9.

Mellan åren 1852 och 1872 endast simuppvisningar.

53

År. Promotor. Simlärare. Promoverade Magistrar. Kandidater.

Fruntimmers-Simskolan.

1869 Hierta Simlärare: Longström 3. 2.

1870 Cederschiöld Simlärarinna: Carling 4. 9.

1871 Borg Beckman, Carlsson 4. 8.

1872 Borg Beckman. Carlsson 8. 6

1873 Sohlman Carlsson, Andreasson 7. 11

1874 Komm. EGERSTröm Beckman, Eriksson 11. 9

1876 Adlersparre Beckman, Eriksson 5. 6.